

Avui "Quèdimo" publica "Els amants de l'ambrosia" (1650-1950). Patrici de Sant Joan amb fotos i un dibuix!

Estimats fills: Fa alguns dies varem rebre la vostra estimada i esperada carta de 27 de març amb el retrat de la Glòria que es una verdadera delícia. Però que vosaltres n'heu una de més, la resposta de la qual desitgem que no es faci esperar.

En la primera arribada, quan s'ocorri que algun amic es desplaça a Mèxic, li el·lencem el merit que la madrina fa a la petita ^{la} Yvonne, que a hores d'ara ja deu haver estat batejada. Que Déu la faci ben cristiana i que us en puguen veure un bon païr, així d'ella com dels seus germans. Se us explicarem com va anar la cerimònia.

La mare ha quedat molt satisfeta del que dieu en ement de la vostra salut i no ariem a creure's del tot, - ni jo tampoc! - que el Pere s'hagi tornat tan tranquil com val donar a comprendre. Millor, però, que s'hagi després d'aquell estat d'ansiosa que patie, a dir-hi per les meves petites coses, i que es prepari "a fer anys", amb bona salut i ànim, que bona falta li fa, i a sortir-se de les obligacions que té contra. Nosaltres anem fent. Us volem tot el familiar, amb el propi, també, de fer anys i la esperança de que en viurem els necessaris per arribar a conèixer el lle de Déu de nets que tenim a Mèxic, encara que ja no en podem veure el forç que donen de petits. El temps passe de pena, i passen les il·lusions, i s'evoleix en les esperances, perquè les coses no han millat d'aquí amb els nostres desigs, ni amb el que lògicament calia esperar. I ara sembla que el món s'evoleix en trencacells més perillans que mai, que tan poden ésser motiu d'ambició definitiva, mitjanment la possibilitat de reintegrar-nos en la família, com en poden escurar el camí. Déu ho sab!

Quan a en Joan, encara que veig dir-te que no li agrada gaire estudiar, no volia pas dir que fos enemic del sapiguer ni desaprofitat quan estudia. Het el contrari. Patrici la possibilitat que té d'aprendre, fa que els llibres no el dominin, i li planten més referència que les aventures de Pic Warner - em sembla que

2
 si creuria així - que no pas perdre mes de mitja
 hora en aprendre la lliçó de llatí. Com a ho fa
 per mantenir-se tot el curs en el quadre de llatí,
 és un misteri que no em expliquem, perquè, en re-
 llat, no hi ha ansina quire. Sequeixo, però, amb
 un interès les notes que quinzenalment rebó de la
 Escuela i, la més breixa, és, sempre, & - justament
 en llatí! - Però en Ciències, Literatura - gramàtica,
 que, en el quart any de batxillerat, m'he'n el nom
 de literatura - anglès i matemàtiques, obté les
 notes més altes, mantenint-se entre els llors mi-
 nus a quart - alternativament - entre els companys
 de curs i secció. Fa por el professor de matemà-
 tiques - molt "xarriant", per cert, i afí a coses que
 molt estimem; va dir-li, veient-lo una única dis-
 tinció: "Calden, tens molt talent, perquè a desgrat
 de què sembla que no "hi n'hiis" respos a tota
 pregunta d'una manera excel·lent". Pel futur, sem-
 bla que la cosa que més l'atreu és la mecànica.
 se requir estudis, després del batxillerat, respos
 el seu pleuar d'aire, requiriria el d'enginyer me-
 cànica, cone no del tot errada donades les seues
 facultats en matemàtiques i ciències, per de' que,
 en dibuix es una calamitat. Per cert, el dibuix,
 no puntua en les clausificacions d'aptituds per
 requir estudis, però cre jo que un enginyer ha
 de manipular manegar el llapis i el traçador tant
 bé, almenys, com la regla de càlcul.

el meu parer. Però - purament personal,
 intiu, que no he revelat encara a ningú abans que
 a tu, ni no és a la mare - és que requir carrera
 universitària, en aquest país, es un mal camí.
 Jo voldria en canvi un. Lo en el meu negoci, flirne
 un tècnic perfecte, puix que tot ho son una única
 a la balabà, autodidactes com una cara, fets
 en la experiència més que en la ciència que anem

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

tirant i portant nos de tota mena de dificultats i
 entrebanes, a serpera, no més, de bona voluntat, que
 no s'acquirim per ser, i es elira a ^{insospicables}
 esforços de tempteigs, per arribar a solucions que
 actres, nel camins de la ciència. hem trobat amb
 més precisió i bon resultat. To veu que arribu
 al meritisme en l'art d'imprimir, ^{niçai} en tots
 els procediments, ^{meu} ^{tut} amb els que endarino
 que se es practiquen a l'estranger i ací denonei-
 xem en absolut, li ^{aneguarie} un ^{per} ^{vidre}
 molt més segur que no per el titol d'enginyer,
 a un altre titol ^{mirarem} ^{qualsevol}, perquè veig
 que són molts els que ahalen una carrera i ^{hos}
 els que arriben a rituar, se d'una manera brillant.
 Aquest criteri, però, me l'allo, per ací. ^{se} ^{l'} ^{expone}
 a tu, patre ^{mare} ^{anticipadament}, però ací que,
 com a pare, li ^{deus} ^{parlo} ^{dir} ^{la} ^{terre}. ^{també}, i quan
 entendre i possibilitats d'ajudar-lo, o ^{se} ^{deixa}
^{que} ^{requis} ^{el} ^{ser} ^{cani} ⁿⁱ, decididament, ^{fos}
 el de requis estudiant. Valdrà conèixer el teu
 parer.

Es veu que al Raimón l'atreu l'uni-
 forme. Imagino que els "bombiers" mexicans deuen
 fer molta patxoca, tanta, almenys, com els ut-
 xers de cotxe de març, agenciats a la "fedelica"
 que tan admirables ^{de} ^{petit}, fins al punt de
 brian com a ^{apici} ^{capicis} ^{el}, que ^{exerceix} ^{en} ^{ací} ^{els}
 anilats de la Casa de Caritat. Fet i fet valdrà més
 que ^{niçai} ^{ajudant} ^{teu}. ^{aliquè}. ^{li} ^{que} ^{això} ^{es} ^{el}
 que li plauria a l'ari de Barcelona.
 Espero que, per la Feste del Llibre, el dia
 23 d'aquest mes, ^{entrà} ^{l'} ^{"antologia} ^{de} ^{Caritats}
 Catalunya". I ^{quero} ⁿⁱ ^{han} ^{tant} ^{gut} ^{la} ^{publicació}
 tal com, ⁱⁿ ^{interruption}, ^{la} ^{va} ^{arduar} ^{en} ^{triedu}

Universitat de València
Biblioteca d'Humanitats

o he apareixeré escapatada per algun indret.
Una mica - bastant - apartat dels medis
no ho sé del cert. Recullo un rumor, que no és ni
interessant o maliciós. aviat eixiré de duples i tot
requit et honoré en antecedents. El preu del lli-
bre seré de lts 175,- i n'adquiriré un exemplar
ni hi va algun conte ten. En aquest cas m'haso
que no me'n requeriran un altre amb destinació a
tu. Si cal que t'expliquis "eficialment" pe t'ho
diré.

Mus mats per la bone, alans de deixar
esperai per la mare: m'aguada molt tot el que
em dius dels meus. Em fe trinteres repiquer que, no-
nalties, je no podrem gaudir llurs quies de petits, es-
sent un, preciamment, quan mes quie n'heuri em. Fer. En-
mells netons de part nostre i que repiquen que, sense
coneixes la Catalunya tenen un air que eh estimen
molt. La Gloria es una pura delicia. Ma estat e'admiru-
cio de tots el qui han vist el seu retrat. Parlem, també
de coses d'en Pere. Ell me n'expli'ca tan boques, que se
men el que fe per conducte indirecte que per ell mateix. Una
abraçada ben farta del vostre pare i au Caldes

Estimat, fills: Com ja vos diu el pare tot
lo que ~~me~~ ens diu dels meus ~~disfrutats~~ y
goig y pena de no poguerlos ~~disfrutar~~ y
veure que cada dia o espuma mes l'esperansa
de que pugui tornar a veure aquest fill meu
o qui anyora ab una pena tan gran que hi
deixa de mica en mica el cor. Es tan per mi's
aquest fill que no se com he passat sort he tingut
del Joan que es una cosa tan igual al seu pare
ab tot que are que s'ha det gran molts moments sembla
el Pere de cara no, però el tipu, les canes, el parlar
carinos, bonisim ab mi y e'avi, sembla que, sobret
en dir sembla, n'esti segura, que vol ab tot el
amb un mica el buit ^{que ens} has deixat de tu's escrivura mes
pero no se que hem are que mome's ^{he} ^{vull} molts netons als meus la gloria esta presen-
ta

Tots els netons de la família de la Glòria